

Протокол

№

гр. София, 07.06.2023 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 32 състав,
в публично заседание на 07.06.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Милачкова

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **2501** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След изпълнение на разпоредбите на чл.142, ал.1 ГПК вр. с чл.144 АПК, на именното повикване в 09.30 часа се явиха:

ИЩЕЦЪТ Й. С. Т., редовно призован, не се явява и се представлява от адв. Д. Д., с пълномощно по делото.

ОТВЕТНИКЪТ Столична община, редовно призован, се представлява от юрк. П. П., с пълномощно по делото и юрк. Б. А., с пълномощно от днес.

СГП - редовно призована, се явява прокурор Цветослав Вергов.

Страните (поотделно) - Да се даде ход на делото.

Като намери, че не са налице процесуални пречки за разглеждане на делото в днешното съдебно заседание, СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И:
ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

ДОКЛАДВА исковата молба, с приложени писмени доказателства.

ДОКЛАДВА отговор на исковата молба, постъпил на 06.06.2023 година, с приложени писмени доказателства.

ДОКЛАДВА молба на ответника от 26.04.2023 г., с приложено писмено доказателство.

ВРЪЧИ препис от отговора на исковата молба с приложенията ѝ на процесуалния представител на ищеца.

АДВ. Д. - Моля ви за срок, в който да мога да се запозная с отговора и молбата. Представям и моля да приемете в изпълнение на ваши указания, документ на внесена държавна такса.

По отношение на доказателствените искания по т.2, запознах се с делото в понеделник.

По т.2 от доказателствените искания, не забелязах да има приобщена преписка по изземването на имота и движимите вещи от 03.03.2018 г., както и за разрушаването на постройката през 2003 г. Държа на преписките.

Водим свидетелите, но ми се искаше да се запозная с отговора по доказателствените искания, относно 01 районно управление и прокурорските.

Моля за процесен период за неимуществени вреди да се приеме: от 14.01.2003 година до 18.03.2018 година, когато е извършено последното изземване. Това е процесният период, за който претендираме неимуществени вреди.

ЮРК. П. - Оспорвам исковата молба. Поддържам отговора на исковата молба, подадена от мен, както и предходната ми молба. Считаю, че искът изцяло е неоснователен.

ЮРК. А. - Поддържам казаното от юрк. П. и най-вече, възражението за изтекла давност.

ПРОКУРОРЪТ - Да се приеме исковата молба и отговора към нея, и всички останали документи да се приложат по настоящата преписка. Нямам доказателствени искания.

СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА писмените доказателства, представени с исковата молба.

ПРИЕМА писмените доказателства, представени с отговора на ответника и негова молба от 26.04.2023 година.

ДАВА ВЪЗМОЖНОСТ на ищеца в 7-мо дневен срок от днес, с писмена молба по делото да изрази становището си по тях, с оглед възможността за оспорването им, както и да направи доказателствени искания, ако намери това за необходимо.

КОНСТАТИРА по административно дело № 3537/2018 година на Административен съд София-град, III отделение, 46 състав, че с разпореждане № 2312/11.04.2018 година по същото дело е отхвърлено искането на Й. С. Т. с правно основание чл.250 от АПК за прекратяване на действия, извършвани от служители на район „И.“ на Столична община, изразяващи се в изземване на поземлен имот с идентификатор 68134.803.3951. Същото разпореждане е оставено в сила с определение № 6901 от 28.05.2018 година по дело № 6258/2018 година по описа на Върховния административен съд, II отделение.

КОНСТАТИРА, че не е постъпило изисканото за справка гражданско дело № 16190/2019 година по описа на Софийски градски съд.

В залата се въведоха свидетелите, чиято самоличност СЪДЪТ СНЕ, както следва:

Б. М. Б., 49 години, неосъждан, без дела и родство със страните.

С. Т. Т., 79 години, неосъждан, без дела със страните. Свидетелят Т. заяви - Баща съм на ищеца.

Предупредени за наказателната отговорност съгласно чл.290 от НК, обещаха да кажат

истината.

Свидетелят Б. Б. напусна залата.

РАЗПИТ НА СВИДЕТЕЛЯ С. Т. Т..

На въпроси на адв. Д. свидетелят отговори:

Запознат съм с историята на Й. Т., процесната къща и място. Тъй като съм му баща и там са се родили в квартала, тази къща беше дадена на семейството на дядо му, тъй като той работеше в общината и фактически израснаха децата на тази територия, защото беше обособено и дворче, за разлика от комплексите. Там си беше кошер при тези хора, имаше четири деца. Той израсна там и след като почина дядо му, той остана трайно да обитава с баба си и имаше малко дете. Бяха си обзавели етажа. Говоря за Д., с жена му и детето му, отдолу бабата живееше. Тъй като ние обитавахме със семейството си един апартамент, с четири деца съм в едностаен, долу си беше по-удобно и за смелост на бабата, понеже беше останала сама и беше там.

Със съпругата и детето си живееше. И другите деца непрекъснато са обитавали там. Имаше градинка, те я обработвах, вода изкараха с помпа. Дядото на ръка извади вода и направиха градинка, сядяха там плодове и зеленчуци. При всякакви поводи там се събираха, тъй като знаете какво е положението по апартаментите.

През 2003 година дойдоха да събарят къщата. Той тогава не помня на каква възраст е бил, но ние си го имаме за дете. Той отиде и взе определение от дежурния прокурор и спряха интервенцията. Обаче не помня дата, след това те дойдоха в неработно време с машини, събориха цялата къща, с цялото имущество закуп, грубо. Нищо не се изнесе. На една камара събориха всичко. Виждаха се детски играчки, мечета плюшени, велосипедчета, хладилници. Даже идваха някои съседи след като бяха разградили с машините и имотът им беше съборен, идваха някои и си човъркаха и си вадеха части за битова техника, от печка, от хладилник. Това фактически беше, което преживях. Аз, дете бях зрял и стабилен психически, и ме беше страх да не откачам, го видях, че той беше съвсем друг и изведнъж целият му свят рухна. Той даже, обитавайки тази къща, беше изградил, на колони на втория етаж, баня с железобетон - бетон на четири квадратни метра, два на два банята беше. Битово не само я поддържаше и я развиваше, и като дойде машината и срина всичко, аз не можах на гледката да издържа, а си викам, само да не откачи. От тогава е той е съвсем друг.

След събарянето на къщата, те изчистиха вече всичко от общината и там си остана чист терен. Явно нещо си бяха наумили. Не е случайно. Тъй като седя този имот така необитаван, може би някой гледаше да втаса и да мине някакъв период, не знам, той огради стабилно и възстанови оградата. Затвори, имаше две врати, фактически една портичка, от където влизат и друга, широка врата, от където се влиза с колата. Направиха земеделска градина и там сядяха с жена си и детето си. Мен ми беше кеф, че гледам, че малкият се шушнеше в градината и понеже отсреща впоследствие построиха един блок, те много се впечатляваха. Даже по медиите бяха снимали, как долу наред комплекса градинка, идваха хора при него просто на тревичката там. Един ден пак извън работно време дойдоха. Не съм бил свидетел на това нещо, но съм свидетел на последствията. Разградили са вратите, срязали са катинари, той беше направил една барачка за селскостопанска техника, даже им бях дал от моето жилище и фактически в наше отсъствие са влезли, разбутали са и са разрушили. Аз се чудя лопатите, мотиките са ги вдигнали, уж на съхранение, нищо не остана, просто са го развалили и от тогава тръгнаха тези войни.

АДВ. Д. - Колко брака има Й. Т.?

СВИДЕТЕЛЯТ - Два брака, като за единия брак това беше сериозен мотив и се разруши. Тя, жена му, вика: „Ти не може да си защитиш жената, детето и покъщнината“, защото все пак младо семейство, с мека мебел и всичко беше сринато закуп. Аз съм от старото поколение и не мога да си представя, че такова нещо може да се случи. Той от тогава си е вече съвсем друг.

АДВ. Д. – Прекрати ли се този брак след срутването?

СВИДЕТЕЛЯТ - Прекрати се, разбира се. Дни след това, жена му се отдели и по-късно се развеدهа. Впоследствие периода, за който казах за градинката, и е с нов брак и с друго дете. Говоря за другия период, когато работеха на тревната площ.

АДВ. Д. – Има ли собствен дом, собствено жилище?

СВИДЕТЕЛЯТ - Няма. Той обитава все още жилището, което сме го взели още като бях студент, семейно с четири деца. Той обитава това жилище, което е на всички. Единият ми син живее при приятелка, другият в къщата на приятел и щерката ми отскоро е в общинско жилище и прави постъпления за купуване. Това е общ имот, който обитава и е като жест от братята му и сестрите, но си е на гости, дето се казва и се чувства достатъчно несигурен на тази възраст.

АДВ. Д. – След срутването на къщата, промени ли се здравословното, психическото и емоционалното му състояние?

СВИДЕТЕЛЯТ - Изцяло. Той просто не е той. Аз тогава, аз щях да рухна, и викам, дано той да не откачи, защото за мен си беше едно дете. Даже се изненадах, че самият той, не знам от къде дали някой го беше информирал или негова идея, аз не знаех и структурата и йерархията в обществото, отиде при дежурен прокурор, взе определение, с което спря първото събаряне, обаче хитреците точно за това в неработно време дойдоха следващия път, с техника и към работния ден понеделник всичко беше чистичко.

АДВ. Д. – Как се промени здравословното му състояние?

СВИДЕТЕЛЯТ – Съвсем друг. Той в този период фактически, не аз, а майка му го беше водила на лекар, казваха, че двете граници на кръвното са му почти изравнени, страх ги беше от колабиране и т. н. Той от нерви се беше ядосал един ден и в апартамента дето живеем, изпотроши някои неща. Аз като го гледам, не е той.

АДВ. Д. – Това във връзка с изземването на имота ли беше?

СВИДЕТЕЛЯТ – А., разбира се. Ние до тогава го смятахме, като в някакво безоблачно детство живее и когато се случи това, и аз не мога да повярвам, все пак сме от друго поколение, че това може да се случи. Друг е и той досега е друг. Гледам го, изпада в кризи, ако се заговори някой път на тази тема. Направо лошо му става, защото се оказва, че при едната жена не можа да си защити жилището и семейството от хищника - държава и следващия момент и при другата жена за тревната площ, пак същата работа. Сега живее с жената и детето, обаче като го погледнеш, той не е същият.

АДВ. Д. – По повод на тези два случая, знаете ли, защо днес го няма в съдебната зала?

СВИДЕТЕЛЯТ – Е, защо. Говорихме по телефона, когато ми каза, че трябва да дойда, аз си гледам и по говора, не е той и е по-добре, че не идва.

АДВ. Д. – Избухва ли, владее ли се? О. точно.

СВИДЕТЕЛЯТ - Когато стане въпрос някак, спомен за тези истории, за този период, става друг, избухва, червен става, явно и кръвното. Аз не мога да усетя физиологичните процеси в него какви настъпват. От тогава не е нашият син. Да беше един удар, ами при втория поправителен изпит дето се казва, още един удар пак и на

какво да разчита. Не вярва нито в държава, нито в структури. Въпросът е, че аз взех да не вярвам.

АДВ. Д. – Споделя ли Ви защо не прави постъпки за да има свое жилище и свой дом?

СВИДЕТЕЛЯТ – Защото казва, каква е гаранцията, че трета серия няма да има. Несигурен се чувства и затова го напусна първата му жена и вика: „Какъв си мъж, като не може да си защитиш имуществото и детето.“ Хората гледаха картината, с играчки и всичко, смесено в боклука. Аз не мога да си представя на младо семейство, техника битова, всичко оборудвано, да се срине с машина закуп и то, при демокрация. Ние живяхме при лоши времена и такова нещо не се случваше.

АДВ. Д. – След събитието на 30.03.2018 г. когато общината е иззела и е влязла, отношенията му с настоящата жена какви са?

СВИДЕТЕЛЯТ - Те живеят в разбирателство, обаче си личи отпечатъкът. Когато се зачекне пак тази тема, битови неща, условия за живот и къщата, пада му някакво перде и пак става емоционално напрегнат, почервениява, съвсем друг. Разбират се и си живеят, но тази тема му е болна. Тя явно някакъв комплекс стана. Аз даже по-късно си дадох сметка, отначало първия момент си викам, защо, какво става, но аз не бих издържал, а той беше едно неукрепнало дете в началото, на старта на живота.

АДВ. Д. – Това му психично състояние от момента на срутване на къщата до настоящия момент ли е?

СВИДЕТЕЛЯТ – Това е до сега. Като гледам, тъй като тези неща все още не са решени, не съм в течение да се занимавам, сега за пръв път ме призовават за свидетел, но ми прави впечатление, стане ли нещо на тази тема, става друг.

АДВ. Д. – В къщата, която беше срутена трудова дейност, извършал ли е той?

СВИДЕТЕЛЯТ - Докато баба му живееше в едната стая, имаше много материали и техника, а той понеже по природа е техникар и имаше селскостопански фрези, имаше машини някакви.

АДВ. Д. – Трудова дейност в смисъл, трудова заетост?

СВИДЕТЕЛЯТ - Тогава в строителството работеше. Занимаваше се със саниране, с ремонти на апартаменти.

АДВ. Д. – Нямам повече въпроси.

ЮРК. П. – Знаете ли чия собственост е тази къща, която е била премахната?

СВИДЕТЕЛЯТ - Не съм юридически грамотен, не знам на кой е, но имаха настанителна заповед от общината и като служител дядо му (моят тъст) работеше охрана към Р., „Б.“ мисля, че беше тогава.

ЮРК. П. – През коя година е била съборена къщата?

СВИДЕТЕЛЯТ – Скаран съм с цифри и дати. Да ме питате за рождения ден на децата, няма да се сетя.

ЮРК. П. – На каква възраст е бил, когато е била съборена къщата?

СВИДЕТЕЛЯТ - Фактът, че беше с детето, което е било тогава на три- четири години. Едната внучка е 99 –та година, той май беше роден 97- или 96 година. Смятам, че беше 2002 г. - 2003 г., приблизително.

ЮРК. А. – Вие казахте, че той е живял с цялото си семейство, не само с баба си, защото в исковата молба се твърди, че е живял само със своята баба? Сам ли е живял или семейството си?

СВИДЕТЕЛЯТ - Със семейството си, разбира се.

ЮРК. П. - В исквата молба той твърди, че е живял с баба си и дядо си?

СВИДЕТЕЛЯТ – Да. По-късно дядо му почина и остана при баба си.

ПРОКУРОРЪТ – Имате ли представа за тази къща, дали е била издавана някаква заповед от общината, дали му е бил даван срок доброволно да напусне тази къща?

СВИДЕТЕЛЯТ – Не, ако е имало срок, всичко щеше да протече по друг начин. Поне покъщнината щеше да си изнесе. Имаше заповед, това го знам, на името на дядото, за срокове не е говорено. Това беше онзи строй.

Страните (поотделно) – Нямаме повече въпроси.

СЪДЪТ обяви разпита на свидетеля за приключен и същият напусна залата.

В залата се въведе свидетелят Б. М. Б..

Свидателят отговори на въпроси на адв. Д. следното:

Ние с Й. Т. сме приятели от 25 години. Запознахме се с него, тъй като да работя по покривите. Той ми намираще работа и ме викаше. Познавам го от 25 години горе-долу. Той тогава живееше в една къща в Д.. После му разрушиха тази къща, помоли ме да направим там една беседка и една сграда, като една стаичка. Това стана след събарянето на къщата. Там, в този двор, в къщата, заграден беше дворът. Имаше едни огради ламаринени. Свободен достъп до този двор нямаше. Имаше си вратичка, която беше заключена и имаше катинар. Като виждах, че го няма този катинар, значи е тук, а като видях, че има катинар, знам, че не е там.

АДВ. Д. – Казахте, че сте построил беседка и барака, как изглеждаше дворът, разхвърлян ли беше?

СВИДЕТЕЛЯТ – Не. Дворът беше много чист, изравнен и си садеше някакви работи, като домати, картофи, марули ли беше, лук имаше. Този двор след това не знам коя година беше, може би 2018 година, аз минавах от там и видях, че има някакви хора, дето разрушават отново, което беше направено от мен и му звъннах да му кажа, че има някакви хора да развалят това, което сме направили. Той ми каза, че ще дойде и ще види какво да направим. Той не знаеше, че има такива хора в двора му. После той дойде и видях, че са го разрушили. Аз имах много работа и си отидох.

АДВ. Д. – След това разбрахте ли за мястото, за двора? Дали си е поправил двора, какво се е случило, след като си му се обадил, че там има хора, които рушат?

СВИДЕТЕЛЯТ - След това не знам какво е станало.

АДВ. Д. - Нямам други въпроси.

ЮРК. П. – Казахте, че дворът е бил много чист и подреден, това през коя година е било, кой период?

СВИДЕТЕЛЯТ - Не мога да се сетя.

ЮРК. П. – Знаете ли, чия собственост е била тази къща, която е била премахната?

СВЕДЕТЕЛЯТ - Знам, че живееше той, а пък вече дали имат документ или нямат, това не знам. Ние сме приятели.

ЮРК. П. – Знаете ли кога е премахната къщата?

СВЕДЕТЕЛЯТ - Къщата беше премахната 2003 година.

ЮРК. П. – От кога се познавате с Й. Т.?

СВИДЕТЕЛЯТ - С Й. се познавам от 2000-та година горе-долу.

ЮРК. П. – В тази къща той с кого е живял?

СВИДЕТЕЛЯТ - Живееше с жена си и детето си и от както са я развалили къщата, той не беше този Й.. Даже се разделиха с жена си, заради това нещо.

ЮРК. П. – С някой друг знаете ли да е живял, с жена си и детето?

СВИДЕТЕЛЯТ - Имаше едни момчета, които събираха желязо, от ромите. До тази къща имаше още една сграда и там събираха алуминий и желязо.

ЮРК. П. – Неговата баба познавате ли я?

СВИДЕТЕЛЯТ - Не много добре. Иначе знам, че е живяла баба му. Ходил съм в къщата.

ЮРК. П. – Защото Вие първо казахте, че е живял там с детето и семейството си, а сега казахте, че и бабата е живяла.

СВИДЕТЕЛЯТ - Бабата си беше там. Тя много не излизаше вънка.

ЮРК. А. – Като сте били там и сте виждали къщата, самата къща в какво състояние е била, как е изглеждала по това време?

СВИДЕТЕЛЯТ - Даже вътре ми направи кафе. Имаше си оборудвано, имаше си багаж. Не да кажеш, лукс.

ЮРК. А. – Когато са Ви викали да построите тези бараки, вие попитахте ли го дали има някакво разрешение за постройки?

СВИДЕТЕЛЯТ - Не знам. Дори и да не е законно, аз ще му помогна. Той ми е приятел.

ЮРК. А. – Нямам повече въпроси.

ПРОКУРОРЪТ – Нямам въпроси.

АДВ. Д. – Промени ли се Й. Т. лично и здравословно и в каква насока?

СВИДЕТЕЛЯТ – Да. Много. Кръвно почна да вдига, постоянно ми говореше за това, къде ще заживее и се оплакваше много.

АДВ. Д. – От кога се промени здравословно?

СВИДЕТЕЛЯТ - Веднъж като му разрушиха къщата и тези двете бараки, и още по-зле стана. Не е спокоен човек. Преди беше, но сега - не.

АДВ. Д. – Нямам повече въпроси.

СЪДЪТ обяви разпита на свидетеля за приключен и същият напусна залата.

ОТЛАГА ДЕЛОТО И ГО НАСРОЧВА за 05.07.2023 година от 11.40 часа, за когато страните и СГП са уведомени от днес.

ДА СЕ ИЗИСКА повторно делото за справка от СГС.

ДА СЕ ИЗГОТВИ и приложи по настоящото дело заверен препис от разпореждане № 2312/11.04.2018 година по адм. д. №3537/2018 година на 46 състав на съда.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 10.16 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: